

художник може передати не лише форму архітектури, а й взаємозв'язки між простором і людиною, між об'єктом і глядачем. У скетчі зображення міської вулиці, де лінії фасадів сходяться в глибину, а кольорові плями й тіні утворюють ритмічну побудову, перспективне мислення працює на підсвідомому рівні — формуючи емоційно переконливе враження від місця, часу і настрою.

Таким чином, перспектива в образотворчому мистецтві є не лише технічним знанням, а живою мовою, за допомогою якої художник може говорити про міський простір, виявляти його структуру і внутрішню динаміку. Особливо важливою вона є для тих, хто працює в жанрі урбаністичного скетчу, архітектурної ілюстрації чи міського живопису. Уміння бачити перспективу — це вміння бачити глибше: не лише форму, а й зв'язки, не лише простір, а й час, не лише об'єкти, а й середовище, в якому вони існують.

Список використаних джерел

1. Кириченко М.А. (2020). Основи образотворчої грамоти. Київ: Вища школа.
2. Пашукова С.Г., Чембержі Д.А., Дубрівна А.П. (2023). Скетчинг як ефективний інструмент творчої діяльності. Арт-Платформа, 8(2), 309-324.
3. Щербина В.Г. (2003). Точка зору і перспектива в композиції. Педагогіка вищої та середньої школи: Збірник наукових праць, (5), 70-78.

ВПЛИВ ХУДОЖНЬОГО СТИЛЮ НА ЕМОЦІЙНЕ СПРИЙНЯТТЯ ГЛЯДАЧА

*Гординська Т.О., здобувач вищої освіти
Пашукова С.Г., викладач кафедри цифрового мистецтва
Осипчук М.В., старший викладач кафедри цифрового мистецтва
Київський національний університет технологій та дизайну*

Ключові слова: художній стиль, емоційне сприйняття, колір, форма, композиція, психологія сприйняття, фізіологічний вплив мистецтва.

Художній стиль має вагоме значення у формуванні емоційного сприйняття глядача на твір мистецтва. Він не лише визначає візуальну мову твору, а й слугує інструментом комунікації між художником і глядачем. Вплив стилю на сприйняття залежить як від характеристик самого твору, так і від індивідуальних психологічних особливостей людини, її особистого досвіду, світогляду та культурного бекграунду [2].

Стиль у мистецтві – це цілісна система художніх засобів, яка формує не лише зовнішній вигляд, а й глибинний зміст твору, а отже – і спектр емоцій, які переживає глядач.

Одним із найпотужніших інструментів стилю є колір, який відіграє ключову роль у формуванні емоційного настрою. Наприклад, теплі

кольори – жовтий, помаранчевий, червоний – асоціюються з енергією, радістю, життєрадісністю. Холодні відтінки – синій, зелений, фіолетовий – навпаки, сприяють створенню атмосфери спокою, меланхолії або навіть самоти. При цьому важливо враховувати, що емоційна реакція на колір залежить від соціального та культурного контексту, оскільки у різних культурах один і той самий колір може мати протилежне символічне значення [1].

Не менш важливою є роль форми та композиції. Динамічні, ламані, різкі лінії можуть викликати відчуття напруги, тривоги або агресії, тоді як округлі, м'які форми здатні передавати гармонійність, спокій, безпеку. Таким чином, пластика образу, ритм композиції, рівновага елементів також формують емоційний резонанс.

Мистецтво не лише передає зміст або сюжет – воно активно впливає на психоемоційний стан людини. Дослідження в галузі нейроестетики доводять, що візуальні образи можуть спричинити фізіологічні зміни: змінюється ритм дихання, частота серцебиття, навіть температура тіла. Це свідчить про те, що сприйняття художнього твору відбувається на глибшому рівні – не лише свідомому, а й підсвідомому, тілесному [4].

Особистість глядача – його досвід, освіта, культурне середовище – істотно впливають на інтерпретацію твору. Один і той самий твір може викликати діаметрально протилежні емоції у різних людей. Наприклад, картина, сповнена мінорних відтінків і стриманих форм, для однієї людини стане джерелом внутрішнього спокою, а для іншої – викличе асоціації з самотністю або тугою. Саме тому художній стиль є відкритим кодом, який кожен глядач «зчитує» по-своєму [3].

Отже, художній стиль виступає не лише естетичним маркером епохи чи індивідуальної манери митця, а й потужним емоційним тригером. Через використання кольору, форми, лінії, текстури й композиції стиль безпосередньо впливає на психіку глядача, формуючи його емоційне сприйняття. Усвідомлення цього процесу дозволяє не лише глибше аналізувати твори мистецтва, а й краще розуміти власні емоційні реакції в повсякденному житті. Саме тому вивчення впливу художнього стилю на емоційне сприйняття є надзвичайно актуальним як для мистецтвознавців, так і для художників-практиків.

Список використаних джерел

1. Бицько, О. К. (2018) Психологічні основи художнього сприйняття. PSYH.KIEV.UA - Вісник психології і соціальної педагогіки.
2. Дроздова, М. А. (2006). Психологія мистецтва: навчальний посібник для студентів. Ніжин: Аспект-Поліграф.
3. Мистецтво впливає на тіло та емоції людей. (2024). Meta.ua. <https://meta.ua/uk/news/society/134546-mistetstvo-vplivae-na-tilo-ta-emotsiyi-lyudei-doslidzhennya/>.

4. Чуприна, О., Саванчук, О. (2024). Колір як засіб створення емоційного зв'язку між художником і глядачем. Актуальні питання культурології, 23, 131-135.

ПЛАТФОРМА 3 КРЕАТИВНІ ПРАКТИКИ В ТУРИЗМІ ТА ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ

КРЕАТИВНІ ЕТНОМИСТЕЦЬКІ МАЙСТЕРНІ У КОНТЕКСТІ СТАЛОГО ТУРИЗМУ: ДОСВІД ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

*Бучко Ж.І., доктор географічних наук, доцент,
доцент кафедри географії та менеджменту туризму
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича*

Ключові слова: креативні індустрії, креативні етномайстерні, сталий туризм, етнотуризм, культурна спадщина.

В останні десятиліття в індустрії туризму поширюється тенденція залучення традиційної культури до програм туристичних послуг. Ці заходи, з одного боку, сприяють збереженню етноспадщини, а з іншого - є засобом популяризації та адаптації культурного надбання до туристичного обслуговування. Центрами збереження традиційної культури, зокрема й народних ремесел, часто слугують етнографічні музеї. Сучасним трендом є створення етномистецьких майстерень та урізноманітнення діяльності ремісників, орієнтація на споживачів, яких цікавить не лише мистецька продукція, а й техніка виготовлення та можливість брати участь у процесі створення виробів. Спеціалізація етномайстерень залежить від традиційних ремесел кожного конкретного регіону. Ремесла, як зазначають Сеньків М. та Мох Р., є «одним з головних ресурсів креативного туризму» [4], і саме ремесла найкращим чином відображають місцевий побут, культуру, бо їх розвиток залежить від культури, релігії, і навіть політичних поглядів. Традиційні ремесла та культурна спадщина визнані одними із 12-ти секторів культурних та креативних індустрій поряд із перформативними видами мистецтва; образотворчим мистецтвом; аудіо-візуальним сектором; інтерактивним програмним забезпеченням; розробкою комп'ютерних та відеоігор; музикою; дизайном і модою; літературою та видавництвом; архітектурою; ЗМІ, мовленням, рекламою [3]. ЮНЕСКО визначає креативні індустрії як такі, метою яких є «створення, виробництво і комерціалізація творчих (креативних) змістів, які є нематеріальними і культурними за своєю природою. Такі змісти зазвичай захищені правом інтелектуальної власності і вони можуть набрати форми продукту чи послуги» [1].